

Η δωρεά της Πεντηκοστής και ο «έλεγχος» του Αγίου Πνεύματος

/ Γνώμες

Αρχιμανδρίτης Πέτρος, Καθηγούμενος Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Έσσεξ Αγγλίας

Ο Κύριος Ιησούς είπε ότι το Πνεύμα το Άγιο ελέγχει τον κόσμο «περί αμαρτίας και περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως»[1]. Ο έλεγχος αυτός όμως δεν είναι προς απώλεια, αλλά «προς ζωήν».

Το Πνεύμα του Θεού είναι «πανταχού παρόν και τα πάντα πληρούν». Για ποιον λόγο άραγε εμείς δεν Το νοιώθουμε; Διότι η καρδιά μας είναι σκεπασμένη από πολλά στρώματα σκουριάς, αμαρτίας. Χρειαζόμαστε τον συσσεισμό του ελέγχου του Πνεύματος για να τα αποτινάξουμε. Τότε μόνο θα μπορέσουμε να αισθανθούμε το Πνεύμα ως πράγματι «πανταχού παρόν και τα πάντα πληρούν».

Εμείς όμως, ως άνθρωποι ψυχικοί, δυσανασχετούμε με τον έλεγχο αυτό και αντιδρούμε, διότι είμαστε εφησυχασμένοι στη φιλαυτία και στην πτώση μας. Μας είναι ευκολότερο να παραμείνουμε βολεμένοι στην αδράνεια των παθών, παρά να σταθούμε στην κρίση του Θεού. Ενώ ο άνθρωπος που φωτίζεται από τη χάρη του

Θεού, αγαπά την κρίση Του και την επιδιώκει από τώρα.

Πρώτον, λοιπόν, το Πνεύμα το Άγιο ελέγχει «περί αμαρτίας». Αν ο άνθρωπος δεν φωτισθεί από τον Θεό, δεν μπορεί να διακρίνει αληθινά την αμαρτία που εναποκρύβεται στην καρδιά του. Όταν όμως μέσα του υποστεί συσσεισμό, αρχίζει να συνειδητοποιεί ότι τα έργα του δεν είναι τίποτε άλλο παρά ο σπόρος της μελλούσης κολάσεως.

Δεύτερον, το Πνεύμα ελέγχει «περί δικαιοσύνης». Αποκαλύπτει δηλαδή τη δικαιοσύνη του Θεού, που συνίσταται στην αγάπη για τους εχθρούς, όπως φανέρωσε ο Χριστός πάνω στον Σταυρό με τα λόγια, «Πάτερ, άφες αυτοίς, ου γαρ οίδασι τι ποιούσι».

Τρίτον, ελέγχει «περί κρίσεως». Εάν δεχθεί ο άνθρωπος την κρίση που ενεργεί το Πνεύμα το Άγιο εντός του, γίνεται αδέκαστος κριτής, ο χειρότερος διώκτης του εαυτού του, αποδίδοντας ταυτόχρονα κάθε δόξα και δικαιοσύνη στον Θεό.

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΔΩ](#)